

Diumenge XV (A) de durant l'any

Text de l'Evangelí (Mt 13,1-23): Aquell dia, Jesús sortí de casa i s'assegué vora el llac. Es reuní tanta gent entorn d'Ell, que va haver de pujar en una barca i s'hi assegué. La gent es quedà vora l'aigua. Ell els va parlar llargament en paràboles.

Deia: «Un sembrador va sortir a sembrar. Tot sembrant, una part de les llavors va caure arran del camí; vingueren els ocells i se les van menjar. Unes altres llavors van caure en un terreny rocós, on hi havia poca terra, i de seguida van germinar, ja que la terra tenia poc gruix; però, quan sortí el sol, cremà les plantes, i es van assecar, perquè no tenien arrels. Unes altres llavors van caure enmig dels cards; els cards van créixer i les ofegaren. Però una part de les llavors va caure en terra bona i donà fruit: unes llavors van donar el cent, unes altres el seixanta, unes altres el trenta per u. Qui tingui orelles, que escolti» (...).

Paràbola del sembrador

**P. Julio César RAMOS González SDB
(Mendoza, Argentina)**

Avui, Jesús comença a introduir-nos en els misteris del Regne, a través d'aquesta manera tan característica de presentar-nos la seva dinàmica per mitjà de "paràboles". La llavor és la paraula proclamada, i el sembrador és Ell mateix. Aquest no cerca sembrar en el millor dels terrenys per tal d'assegurar-se la millor collita. Ell ha vingut per tal que tots "tinguin vida, i en tinguin a desdir".

Així, les llavors llençades per generosos punys produeixen el percentatge de rendiment que les possibilitats "toponímiques" li permeten. Segons la profunditat de la fe, serà la possibilitat de rendiment en els fruits. Tot i que aquests vénen, en certa manera, garantits per la potència vital de la paraula-llavor, no és menor la

responsabilitat que pertoca a la seva atenta audició. Per això, "Qui tingui orelles, que escolti".

—Demano avui al Senyor l'ànima del profeta: "Quan m'arribava la teva paraula, jo la devorava: ella ha estat el goig i l'alegria del meu cor".